

RONDOM

april 2023

h
s

E

'de

G

P

*Als 't Pasen in je leven wordt
na worsteling en strijd.
Daarna wordt dan de Geest gestort
die hart en ziel verblijdt.*

*Komend uit 't duister in het licht
mag jij weer op gaan staan.
Wat Jezus op je heeft gericht
om met Hem voort te gaan.
God maakt met jou een nieuw begin
dat mag in dank aanvaard.
Zo toont Hij liefde en bemin
die Hij aan jou verklaart.
Als jij als mens weer op mag staan
de duisternis voorbij.
Dan biedt Gods Geest Zijn vuurvlam aan
maakt hart en zinnen blij.*

*Pasen is dat wat 't leven heelt
gebrokenheid geneest.
De vrengde daarvan mag gedeeld
en maken tot een feest.*

Justus van Tricht

Kerkdiensten

van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken

donderdag 06 april	19:00 uur Pauluscentrum	ds. Ellie Boot en pastor Ben Piepers/Witte Donderdag
vrijdag 07 april	19:00 uur	ds. Ellie Boot en pastor Ben Piepers/Goede Vrijdag Collecte: Stichting Hulpdienst Hoevelaken
zaterdag 08 april	22:00 uur	ds. Ellie Boot/Paaswake Collecten: Eigen diaconie en Eredienst
zondag 09 april	10:00 uur	ds. Ellie Boot/Paasmorgen Collecten: Stichting Moederzorg en Kinderdienst
zondag 16 april	10:00 uur	ds. Bernadette van Dijk, Amersfoort Collecten: Straatpastoraat Amersfoort en Pastoraat
zondag 23 april	10:00 uur	ds. Ellie Boot Collecten: Eigen diaconie en BRIES
zondag 30 april	10:00 uur	ds. Ellie Boot Collecten: Nijkerks Diaconaal Beraad en Eredienst
zondag 07 mei	10:00 uur	Arwin van Wilgenburg, Hoevelaken Collecten: Kerkinactie: ZWO en Onderhoud gebouw

Agenda

woensdag 12 april	13:30 uur 20:00 uur 20:00 uur	Inloopmiddag Repetitie cantorij College van kerkrentmeesters
donderdag 13 april	20:00 uur	Kleine Kerkenraad
woensdag 19 april	20:00 uur	Repetitie cantorij
donderdag 20 april	19.30 uur	Diaconie
woensdag 26 april	13:30 uur 20:00 uur	Inloopmiddag Repetitie cantorij
woensdag 03 mei	20:00 uur	Repetitie cantorij
woensdag 10 mei	13:30 uur 20:00 uur	Inloopmiddag Repetitie cantorij

De Smaak van stilte

In deze weken lezen we met een aantal mensen het boek van Bieke Vandekerckhove, ‘de smaak van stilte’. Een indrukwekkend boek. Een wegwijzer. Voor wie wel eens met zichzelf in de knoop heeft gezeten (of zit). Voor wie zoekt naar betekenis in de chaos en on(be)grijpbaarheid van het leven. Voor wie gevoelig is voor stress.

Al een paar keer heb ik in een viering iets uit het boek aangehaald. Ik zal hier wat meer over Bieke en haar boek vertellen.

Het is 1989, Bieke Vandekerckhove is 19 jaar oud als doctoren ALS bij haar constateren. Ze krijgt te horen dat ze nog maar een paar jaar heeft te leven. Maar geheel tegen de statistieken in houdt de ziekte halt en geeft haar respijt. Wat volgt is een leven van afhankelijkheid. Haar armen doen het niet meer, dus aankleden, eten, gat afvegen – dat alles moet gebeuren met behulp van assistenten en later van haar man.

Dankzij een bijzondere techniek kan ze gelukkig wel typen. Ze schrijft graag en goed, wat zal resulteren in een boek waarmee ze de prijs voor het beste spirituele boek van 2010 wint: De smaak van stilte. *Hoe ik bij mezelf leerde wonen*.

Met die ondertitel verwijst ze naar het *habitare secum*, een gezegde van Benedictijner monniken bedoeld als meditatieve vingerwijzing: *habitare* is Latijn voor ‘wonen’, *se* voor ‘zich’, *cum* voor ‘met’. Vrij vertaald: proberen het met jezelf uit te houden. Vlucht niet, houd vol. Bieke heeft dat proberen te doen, vele jaren achtereen, thuis en in de kloosters die ze graag bezoekt sinds ze op haar 21ste bij toeval in de abdij van Westvleteren belandt, ver in de Vlaamse Westhoek. Daar gaat een wereld voor haar open, vertelt ze in Stilvallen, een korte documentaire die te zien is op internet (<https://vimeo.com/91553682>). De getijden, het zingen van de

psalmen, het langdurig zitten in stilte: het was allemaal vreemd voor haar. Toch komt ze na drie dagen lachend thuis. Haar situatie is even hopeloos als daarvoor; maar er is iets veranderd.

Het bezoek blijkt het begin van een spirituele weg die tien jaar later een nieuwe wending krijgt wanneer ze het zenboeddhisme leert kennen. Sindsdien, zo verklaart ze, zijn het christendom en het boeddhisme ‘de twee longen waarmee ik adem’.

“Twee jaar lang heb ik een (uit)weg gezocht uit de wanhoop,” schrijft Bieke. “Niets hielp. En toch, toen ik niet meer wist waar ik het nog kon zoeken, op dat dieptepunt waar ik alles kwijt was, waar ik dacht ‘dit is het einde’, ‘hier kan ik geen kant meer op’, juist op die onmogelijke plek van ‘ten dode opgeschreven zijn en de pijn met niets kunnen verzachten,’ opende er zich – onverwacht – iets van een weg. En die weg opent zich soms nog. Maar ik kon en kan het niet vasthouden en ik kan er geen woorden op plakken. Ik kan alleen zeggen: Er is iets dat mij doet gaan, dwars door de nacht... in tranen, en toch ongebroken. En dat het geen makkelijke weg is.” (p.21)

“Als we stilvallen, krijgen onze demonen vrij spel, zeggen monniken. Zonder dat we iets hebben om ze achter weg te steken of iemand om ze op af te schuiven. Het uiterlijk lawaai wordt vervangen door innerlijke onrust, en dat is beklemmend. (...) De kunst is om juist dan niet weg te lopen van jezelf. Je moet ‘op je cel blijven’ en de innerlijke onrust uit durven houden.” Ze citeert benedictines Johanna Domek: “Innerlijk lawaai kan behoorlijk uitputten. Waarschijnlijk vluchten veel mensen daarom in de afleiding van uiterlijke achtergrondgeluiden. Ze laten zich liever daardoor overspoelen. Maar wanneer je geestelijk wilt groeien, moet je in de kamer van je geestelijk geraas blijven en volhouden. Je moet stil en eerlijk in Gods aanwezigheid blijven zitten, tot het geraas verstomt en je hart geleidelijk wordt gereinigd en gestild.” (p.127)

Dat klinkt mooi. Maar Bieke vertelt duidelijk hoe lang de weg hiernaartoe is. En hoe je terugvalt. En telkens opnieuw moet beginnen. Maar het is de moeite waard, zegt ze. “Bij onszelf wonen is dus uiterst moeilijk, maar ik ervaar het als het meest zinvolle dat we kunnen doen. Onszelf en dat dode punt in ons niet ontvluchten. De innerlijke onrust uithouden. Geduldig wachten tot het innerlijk geraas verstomt. En verwonderd ontdekken dat we in en door de stilte nieuwe ogen krijgen, een nieuw hart.” (p.128)

En tenslotte: “Ik wil over dit wonen bij jezelf nog één ding kwijt. Zelfkennis is dé weg naar mildheid, begrip en mededogen ten opzichte van de mensen met wie we samenleven en werken. ‘Wie zichzelf kent, veroordeelt niemand,’ zeggen de woestijnvaders.” (p.129)

Een boek, waarvan het goed is erover van gedachten te wisselen. En nog meer: er stil door te worden.

Ellie Boot

Kerkdienst en liturgie

De vieringen van Pasen (6 t/m 9 april)

Het ‘Paastriduum’, zo noemen we de drie dagen van Pasen: Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paaswake/Paasmorgen. In dit ‘A-jaar’ zullen we ons laten leiden door lezingen uit het evangelie volgens de beschrijving van Matteüs.

Witte Donderdag vieren we als vanouds, dat wil zeggen zoals vóór corona, in het Pauluscentrum. Het thema van deze viering is ‘Boom die leven geeft’.

Goede Vrijdag zal in de Eshof plaatsvinden. We horen het lijdensevangelie. Parochianen van de Paulusgemeenschap zullen dan naar de Eshof komen.

Ook de Paaswake vieren de parochianen mee in de Eshof. De boom die nu voorin het liturgisch centrum in de Eshof staat en die voor elke viering andere accenten krijgt, zal ook dan inspiratiebron zijn. Het thema: ‘de levensboom’.

Aan de viering van Witte Donderdag zal het Pauluskoor meewerken en aan die van de Paaswake de cantorij. Voor Goede Vrijdag is een koorgroep gevormd uit zangers van zowel het Pauluskoor als de Eshofcantorij. In alle drie de vieringen zullen Ben Piepers en ik samen voorgaan. De koorgroep en cantorij zullen geleid worden door Jean-Pierre Gendrault.

Op Paasmorgen verwelkomen we het koor FREE! in ons midden.

Paaskaars 2023

Op Goede Vrijdag zal de paaskaars van 2022, beschilderd door Joke Vriend, voor het laatst branden in de Eshof. Jammer om van deze mooie kaars afscheid te moeten nemen! De kaars voor 2023 zou door kinderen van de basiscatechese beschilderd worden. Maar we konden in september niet met een nieuwe groep van start, omdat er te weinig kinderen waren. Hopelijk gaat het de komende septembermaand wel lukken.

Geen kaars dus van kinderen van de basiscatechese. Toch wilden we graag weer aan kinderen vragen of zij de paaskaars zouden willen beschilderen. Enkele oudere kinderen dan misschien...? Aan Cees Otte heb ik gevraagd of hij de schilders zou willen begeleiden. Dat wilde hij wel. Daarna de vraag aan enkele kinderen voorgelegd. Tijmen de Vries en Jessie Groen wilden graag hun talenten op de kaars botvieren. Eerst zijn ze bij Cees op de thee geweest om een plan te maken. Ze hebben het gehad over de wereld en de grote problemen die we zien. Via het Jeugdjournaal en het Klokhuis, en ook via school, weten ze veel. Daarna heeft Cees de kaars met verbandgaas overtrokken: daardoor blijft de verf beter ‘plakken’. Op een woensdagnamiddag zijn Jessie en Tijmen bij Cees thuis aan het werk geweest.

Het heeft een heel bijzondere kaars opgeleverd.

Onderaan zien we de zee.

Met vlekken: die staan voor de plastic soep die de oceanen vervuult.

Gaat je blik van onder naar boven, dan zie je van alles langskomen.

Ontploffingen, zoals de ontploffingen die in Oekraïne plaatsvinden.

Groen gebied, maar met

bruine vlekken op de plaatsen waar het groen van onze aarde verdwijnt. Een schoorsteen met

smerige rook. Een vliegtuig en een auto. Een tornado, die doet denken aan de natuurrampen die onder andere door de opwarming van de aarde worden veroorzaakt. Een blauwe lucht met zwarte puntjes: kogels.

Tussen dit alles komt de zon op. De zon gaat op over het kwade en het goede. Een oranje zon, als je van de ene kant kijkt. Een zon hoog aan de hemel, als je van een andere kant kijkt.

Als je goed oplet, zie je ook twee mensen. Adam en Eva? Jij en ik? Een van beiden slaakt een kreet. Van angst? Van woede? Een schreeuw om hulp?

Een confronterende paaskaars...

En toch brandt boven dit alles het licht. Licht dat schijnt in de duisternis. Licht, ondanks alles. Mits je het wilt zien. Mits je het wilt zijn.

In de Paaswake zullen Tijmen en Jessie samen de brandende kaars de kerkzaal binnendragen en het licht doorgeven.

We vragen altijd aan degene die de vorige kaars beschilderde wat we ermee zullen doen. Joke heeft daarover nagedacht. Ze schrijft: “na lang denken weet ik dat een vriend, die Parkinson heeft en ook op ‘het licht’ vertrouwt, het vast erg zal waarderen om de kaars te krijgen.”

Lezingen uit de eerste brief van Petrus

In de Paastijd, de weken tussen Pasen en Pinksteren, zullen we delen lezen uit de eerste brief van Petrus. Daar kunnen voorgangers van afwijken, maar als ze het alternatieve rooster volgen, weten we straks een stuk meer van wat er in die brief allemaal staat.

Normaal gesproken komen er in het A-jaar, het jaar waarin we het evangelie van Matteüs volgen, af en toe korte stukjes uit deze brief in het leesrooster voor. Maar de lastige gedeelten worden weggelaten. Over de positie van vrouwen en slaven, bijvoorbeeld.

In de lezingen van de paastijd van dit jaar wordt niet om deze lastige gedeelten heen gelezen. We horen die moeilijke stukken ook. We hoeven de Bijbel tenslotte niet aan te passen tot het een gefilterd en vriendelijk boek is waar we ons geen buil aan kunnen vallen. In de verkondiging hoeft de Bijbel niet per se het laatste woord te hebben. Laat het maar knerpen en knarsen. Dat liever dan een soort censuur toepassen.

Er zullen dus hoofdpijndossiers tussen zitten.

Spannend; ik ben benieuwd waar ze ons zullen brengen!

Ellie Boot

Vanuit de kerkenraad

Wisseling ambtsdragers

In de afgelopen periode is gebleken dat de rol van scriba minder goed bij Dora den Hartog past.

De taak van scriba is haar te zwaar en daarom is in goed overleg besloten dat zij deze taak zal neerleggen.

Tegelijk ontstond daarmee een kans, voor de vacature van voorzitter van de diaconie. Deze rol is sinds vorig jaar vacant en wordt nu tijdelijk ingevuld door Nico van Rootselaar. Nico heeft echter aangegeven dat hij dit graag wil overdragen. Dora den Hartog zal door de kerkenraad benoemd worden als voorzitter van de diaconie. We zijn blij met deze benoeming!

Dat betekent ook, dat er een vacature is voor een scriba. We zoeken iemand die ervaring heeft in bestuurlijke zaken, handig is met Excel en Word en snel kan schakelen. Het werk van een scriba speelt zich grotendeels achter de schermen af maar is zeer waardevol en belangrijk!

Het voordeel van dit type werk is ook, dat het gedaan kan worden op een tijdstip dat voor iemand zelf goed uitkomt. Er zijn relatief weinig vergaderingen, het meeste wordt afgestemd via de mail of whatsapp. Je vormt samen met de predikant en voorzitter het moderamen, het dagelijks bestuur.

Ook dat gaat volledig digitaal tegenwoordig en kan dus op eigen gekozen momenten gedaan worden. Het belangrijkste is: Je draagt bij aan de voortgang van onze gemeente, de sfeer is goed, we zijn een fijn en gezellig team. Interesse? Kom eens praten!

Jaargespreek predikant

In de afgelopen maanden is ook met Ellie Boot gesproken, in het ‘jaargespreek’ zoals we dat noemen. Het lijkt overbodig, want alles loopt als een zonnetje, maar toch is het goed om met elkaar ook aandacht en tijd te hebben hiervoor. Want de tijden veranderen, onze werkwijze verandert, de gemeente verandert. En hoe is dat voor haar? Wat heeft ze nodig van ons als kerkenraad, waar heeft ze plezier in en waar kunnen we mogelijk de komende tijd nog in verbeteren?

Het werd een mooi en eerlijk gesprek. Met veel dankbaarheid en waardering van onze kant en van een ontroerende warmte en liefde van Ellie voor de gemeente. Ellie spreekt met enthousiasme over haar rol in de gemeente en alle goede contacten en het plezier dat ze heeft in haar werk. Wat mogen we blij en dankbaar zijn voor deze predikant in ons midden.

Zegt u het (nog) wel eens tegen haar?

Laten we haar meenemen in ons gebed en onze dank ook aan haar uitspreken.

Warme groet,

*Eunie van Zomeren,
voorzitter kerkenraad*

Kennismakingsavond nieuwe leden de Eshof

Met zo'n 30 mensen zaten we bij elkaar. Van hen waren er 24 in de afgelopen drie jaar nieuw bij de Eshofgemeente gekomen, de meesten als lid, enkelen als partner-van. 'Een mooie opkomst! Het mooie van deze bijeenkomst is dat we elkaar niet hebben uitgekozen en toch bij elkaar zitten. We hebben ten minste één ding gemeenschappelijk, namelijk onze band met God. We 'hebben iets' met God. Je kunt het ook anders formuleren: Hij heeft iets met ons en laat ons kennelijk niet los,' aldus Ellie Boot in haar openingswoord.

'We willen als Eshofgemeente kijken naar waar je liefde en positieve energie ziet. En niet ons gevangen laten houden door wat minder goed gaat en waar de energie weglekt. Dat is hoe we als gemeente in de wereld willen zijn.' De inleider gaf een paar praktische voorbeelden. 'We kunnen ons gefrustreerd voelen, omdat we te weinig ambtsdragers kunnen vinden. Maar op 19 februari werden toch vier nieuwe mensen in het ambt bevestigd.

De kerkenraad is nu een klein, maar fijn team met fantastische en betrokken leden. Vergaderen is overzichtelijker en effectiever geworden.

We sturen niet alles meer aan, maar laten groepen veelal zelfstandig draaien.

We kunnen ons gefrustreerd voelen, omdat we niet de menskracht hebben om alle gemeenteleden één keer per jaar te bezoeken. Maar we

werken met geweldige wijkteams. Zij proberen een vinger aan de pols te houden en signaleren wie aandacht nodig hebben. We kunnen somber worden doordat het aantal kerkgangers op zondag steeds kleiner wordt. Zeker sinds Corona. En doordat er weinig kinderen zijn. Maar jullie zijn hier nu, maar liefst 24 mensen die naar deze kennismakingsavond toe zijn gekomen!'

Rust, tederheid en kracht

Ellie Boot: 'We hopen dat we een gemeente zijn die het voor gemeenteleden mogelijk maakt ieder op eigen wijze met de Eeuwige en geloof bezig te zijn. En om vanuit haar of zijn eigen zoektocht mee te doen en mee te werken, zodat plannen en initiatieven de ruimte krijgen. Een gemeente die met rust, tederheid en kracht betrokken is op de mensheid en op Gods hele schepping.'

Aan het werk gezet

Het is niet alleen stilzitten en luisteren. De bedoeling van de kennismakingsavond is ook actief bezig zijn. Lieske Duim zette

de aanwezigen aan het werk door hen een biografie te laten schrijven in maximaal zeven woorden. Wat vind jij belangrijk in jouw leven? Schrijf die woorden op. Vervolgens mochten allen langs de papieren lopen en een kruisje zetten bij het woord waar zij iets meer van wilden weten. Daarna vroeg zij aan een aantal schrijvers om in een halve minuut iets meer over het ene meest gekozen woord te vertellen. Zo blijkt het woord dromedaris een belangrijk gebouw in Enkhuizen te zijn, het geboortehuis van een aanwezig kerklid. Anderen vertelden iets over het schilderen van Paaskaarsen, het verkopen van bedden in Frankrijk, het maken van een pastasalade, Bachmuziek, stiefpubers, de natuur, rust en geloof, hart voor mensen, de oudste kerk van de Hugenoten in de buurt van Parijs, het verzamelen van keramiek.

Reageren op stellingen

Nel van Rietschoten presenteerde een spel met stellingen. Wie het eens was met de ene stelling ging aan de ene kant van de zaal staan, wie het eens was met de andere, koos voor de andere kant. Soms werd het midden van de zaal gekozen. Liturgie op papier of op de beamer? Huisbezoek door predikant of contactpersoon? Rondom op papier of digitaal? Koffie drinken na de dienst of meteen naar huis? Online diensten of in levenden lijve aanwezig? Groente/bloemen uit de Eshoftuin of uit de supermarkt? QR-code of geld in de collectezak? Stilzijn voor de dienst of kletsen? De preek als hoogtepunt of het zingen? God in de natuur ervaren of in de kerkdienst? Nel pikte iemand uit de groep en liet hem/haar de stelling toelichten. Dat werden verrassende inkijkjes!

De kennismakingsavond werd afgesloten met het gezamenlijk zingen van twee avondliederen uit ons liedboek: 'All night, all day (lied 249) en 'O Heer mijn God, ook deze nacht' (lied 243). Het klonk prachtig. Al met al een geweldige kennismakingsavond waar de Eshof trots op kan zijn!

Alex Hollestelle

Nadenken over het liturgisch centrum en de kerkzaal - -vervolg-

Met veel plezier hebben we in de afgelopen weken met ieder die wilde nagedacht over het liturgisch centrum en de kerkzaal. Eind 2022 kondigden we aan dat we graag ieder, die hierover wilde meedenken, aan het woord zouden laten. Dat is inmiddels gebeurd.

Op 26 februari zaten we aansluitend aan de zondagse viering bij elkaar. En door de week waren er verschillende momenten waarop we afgevaardigden van diverse groepen hadden uitgenodigd. Deze groepen hebben ieder vanuit hun eigen activiteiten met de kerkzaal te maken. Denk bijvoorbeeld aan de groep lectoren en de musici, maar ook het team voor beeld en geluid en de beheerders van het gebouw. We hoorden veel verschillende gedachten met vaak goede onderbouwingen. Graag willen we ieder die heeft willen meedenken, hartelijk bedanken! Het was fijn om te merken hoe de kerkzaal veel mensen ter harte gaat. En om te merken hoeveel mensen het belangrijk vinden zich er thuis te voelen.

Als denkgroep 'liturgisch centrum en kerkzaal' hebben we de verschillende ideeën en wensen geclusterd en op papier gezet. Dat finale rapport gaat naar de kerkenraad. De opdracht van de denkgroep is nu ten einde. Het is aan de kerkenraad om te beslissen hoe hier nu opvolging aan wordt gegeven.

Wellicht is het goed hier nog iets toe te voegen. Toen we als denkgroep startten met de opdracht, zag de financiële situatie van 'de Eshof' er anders uit. Inmiddels is bekend dat energieverbruik een grote uitgavenpost is geworden. Het college van kerkrentmeesters onderzoekt welke maatregelen genomen moeten worden om dit naar de toekomst toe beheersbaar te houden en welke uitgaven hier mogelijk voor nodig zullen zijn. Natuurlijk heeft dit prioriteit en zullen plannen voor de inrichting van de kerkzaal die geld kosten, waarschijnlijk moeten wachten. We vertrouwen erop dat iedereen daar begrip voor heeft.

*Met hartelijke groet van de denkgroep
'liturgisch centrum en kerkzaal':
Dicky van der Veer, Ans Baas, Bea de Rijke,
Rudi Coppoolse, Ellie Boot*

Van harte aanbevolen door het college van kerkrentmeesters: De 2e collectes voor de komende weken

Op Goede Vrijdag 7 april: Muziek en Liturgie

Een belangrijk onderdeel van ons kerkzijn. Voor de begeleiding van de gemeentezang maakt de gemeente gebruik van de inzet van organisten/pianisten. Het liturgisch werkoverleg houdt de kwaliteit en de continuïteit van een zorgvuldige liturgie in stand. Het overleg is gericht op de korte termijn i.v.m. de voorbereiding van diensten maar richt zich ook op het volgen van ontwikkelingen op het gebied van kerkmuziek en liturgie en de toepasbaarheid daarvan in 'de Eshof'. Uw gift is zeer welkom om dit mooie werk te laten voortgaan.

Paasnachtdienst 8 april: Eredienst

De Bijbelse boodschap leert ons dat wij de opdracht hebben, in navolging van Christus, God en elkaar lief te hebben. Daarvoor hebben we elkaar nodig, ieder met zijn of haar eigen gaven.

Dit komt voor een deel tot uitdrukking in de erediensten. Met uw steun aan de collecte kunnen we samen de kosten dragen voor o.a. de vergoeding voor gastpredikanten, vieringen met Maaltijd van de Heer, koffie, thee en limonade na de dienst. En uiteraard worden er ook oecumenische erediensten georganiseerd.

Eerste Paasdag 9 april: Kinderdienst

Voor de kinderen in de basisschoolleeftijd is er op zondag een gedeeltelijke eigen dienst waarbij een klein groepje bevlogen vrijwilligers de kinderen verhalen vertelt en met hen tekent en knutselt zodat Het Woord ook voor de kinderen gaat leven. Met uw gift zijn en blijven er mogelijkheden om materiaal bij Kind op Zondag te gebruiken en knutselspulletjes op voorraad te houden.

Op 16 april: Pastoraat

De Pastorale Raad bestaat uit wijkouderlingen, jeugdouderling(en), pastoraal medewerkers en onze predikant. In samenwerking met diakenen en contactpersonen vervult men de pastorale zorg voor de gehele gemeente. Met uw steun is het mogelijk dat ons pastorale team bezoeken aflegt, zo nodig in overleg ondersteuning geeft en ook pastorale cursussen kan volgen.

Op 23 april: BRIES

De commissie BRIES bestaat uit leden van 'de Eshof' en de St. Paulus geloofs-gemeenschap. Dankzij uw bijdrage is het mogelijk om jaarlijks een programma aan te bieden van gespreksgroepen en thema-avonden.

Op 30 april: Eredienst

De Bijbelse boodschap leert ons dat wij de opdracht hebben, in navolging van Christus, God en elkaar lief te hebben. Daarvoor hebben we elkaar nodig, ieder met zijn of haar eigen gaven. Dit komt voor een deel tot uitdrukking in de erediensten. Met uw steun aan de collecte kunnen we samen de kosten dragen voor o.a. de vergoeding voor gastpredikanten, vieringen met Maaltijd van de Heer, koffie, thee en limonade na de dienst. En uiteraard worden er ook oecumenische erediensten georganiseerd.

Op 7 mei: Onderhoud gebouw

De Eshof is een prachtig gebouw en dat willen we samen graag zo houden. De kosten worden flink in de hand gehouden door veel vrijwilligerswerk. (Groot) onderhoud wordt tijdig uitgevoerd zodat we nog veel komende jaren een mooi en veilig Godshuis hebben waar we elkaar kunnen ontmoeten. Uiteraard kiezen we als "Groene kerk" voor duurzame oplossingen. Fijn dat u de collecte steunt!

Lieve mede gemeenteleden,

Het is weer april, de natuur loopt uit. De tijd om ook weer een beroep te doen op uw gift voor onze bloemengroeten uit de gemeente. Op deze manier kunnen we laten weten dat we denken aan hen, die dat nodig hebben of een bepaalde leeftijd hebben mogen bereiken of iets te vieren of te gedenken hebben. En hun dag op laten fleuren door? En bloemetje!

Vorig jaar was de opbrengst helemaal niet voldoende, maar hoe fijn zou het zijn als we toch door kunnen gaan met dit gebaar van... we denken aan jou/jullie!?

Daarom vragen we u dit jaar van harte uw, gulle, bijdrage te willen storten op rekeningnummer NL66 RABO 0302213813 t.n.v. PG de Eshof inzake bloemenfonds

Voor velen zal dit geen probleem zijn, en mocht u toch liever contant willen geven dan mag u een enveloppe in de bus doen bij uw wijkteam, een ambtsdrager, een kosten, de dominee, bij Lies Lekkerkerker of Joke van der Klok.

Wilt u dan wel op de envelop vermelden dat dit bestemd is voor het bloemenfonds?

Laat u uw medegemeenteleden niet zonder een bloemengroet van de gemeente???

Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medewerking.

Met vriendelijke groet – Lies en Joke

SAMEN ZINGEN

Op vrijdagavond 14 april organiseren we weer een Sing-in in de Dorpskerk van Hoevelaken!

We hebben een afwisselend programma samengesteld met veel samenzang en mooie muziek!

We leven in de tijd op weg naar Pasen, Pinksteren en Hemelvaart en we zullen daar met elkaar over gaan zingen.

De kinderen van het kinderkoor De Jonge Lofstem zijn al hard aan het oefenen! We zingen mooie liederen. Zoals bijvoorbeeld: "aan het einde van de dag kniel ik aan Uw voeten neer alles wat ik deed en dacht is bij U bekend o Heer." Ook zingen we "Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad". En natuurlijk mag het Onze Vader van Gerard van Midden en Gerard van Amstel niet ontbreken.

Het kinderkoor kijkt ernaar uit om samen met De Grote Lofstem en Salvation mooie liederen met u en jou zingen!

We beginnen om 19:00 uur, de kerk is vanaf 18:30 uur geopend. Rond 20:15 uur sluiten we de avond af. Na afloop is er een gezellig samenzijn met een hapje en een drankje. Van harte welkom!!

Hartelijke groetjes, namens het kinderkoor de Jonge Lofstem, de Grote Lofstem en Salvation,

*Linda Braal, Mieke van de Hoorn
en Anne van Wilgenburg*

De Levensboom

De boom van ons leven en onze aarde.
Hij lijkt dood te zijn, maar er komt leven in.
Elke zondag zullen er verbeeldingen op te zien zijn.
Hoop en liefde zullen niet ontbreken.
De boom is niet dood, maar komt tot bloei.
De dood heeft nooit het laatste woord.

Gedurende de Veertigdagentijd is er een boom te zien in het liturgisch centrum;
deze symboliseert onze Levensboom.

Levensboom, symbool voor *bescherming, kracht en groei*.

Laten wij zo samen op weg gaan naar het Licht van Pasen!

De Liturgische Vormgroep

26 februari: eerste zondag van de 40-dagen

Vanaf het begin verstoort de mens
schoonheid, eet van het kwaad
en heeft de aarde van
onrecht, leugen, dood en verdriet
maar liefde en hoop
geven nooit op.

5 maart: tweede zondag van de 40-dagen

In elke barst
is een opening
die licht doorlaat
en warmte geeft
troost brengt in
donker en kou.

12 maart: derde zondag van de 40-dagen

Ongeleste dorst
onbegrensde liefde
onuitputtelijke bron
van levend water

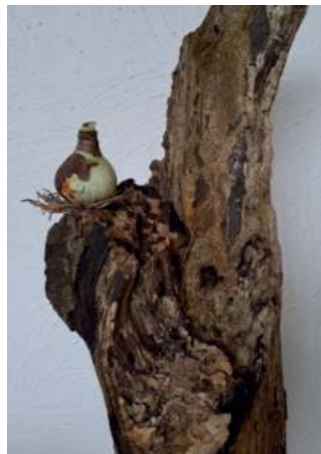
19 maart: vierde zondag van de 40-dagen

Kijk met je hart
open je ogen
en voel hoe een herder
met zachte handen
de schapen beschermt

26 maart: vijfde zondag van de 40-dagen

Het leven breekt open
en vult zich
met uitzicht op morgen

2 april: zesde zondag van de 40- dagen/Palmzondag

Open de poort
en laat mij binnen
geef mij een schuilplaats
in jouw stad

(Stef Bos)

Op weg naar Aghaiani in Georgië.

Mieke van Vliet neemt ons in deze bijdrage mee bij de voorbereidingen van de verkenningreis van het ZWO team naar Georgië. Het is altijd leuk om je in een land te verdiepen

voordat je er naar toe gaat, zeker in de ontmoeting met de plaatselijke bevolking. We gaan met vijf deelnemers op verkenningreis van 10 tot 17 juni om de relatie met het Youth for Christ team verder op te bouwen en de mogelijkheid voor diaconale reizen te verkennen. We bereiden ons nu voor en hopen op een mooie en zinvolle reis. Deelnemers zijn Annika van Oosterom, Laura Schep, Mieke en Wim van Vliet en Gerwin Duine.

Georgië; Idealisten, gewoontes en geschiedenis

Geen betere voorbereiding dan in de boeken duiken. Gelukkig ben ik lid van de bieb. Tussen een stel gillende kleuters en taallessen aan een paar vluchtelingen, heb ik gezocht naar interessante boeken.

Het viel me op dat de reisgidsen veelvuldig nieuwe drukken hadden. Doorgaans worden deze alleen aangepast als er noemenswaardige veranderingen zijn. De meest recente mee genomen, maar ook deze is eigenlijk alweer gedateerd.

Georgië blijkt een land met een roerig verleden.

Ik kwam ook de autobiografie tegen van de Nederlandse Sandra Elisabeth Roelofs. Zij is first lady geweest omdat zij toevallig aan een Georgiër was blijven hangen die politieke ambities had en ineens president werd. Dit leek me een goed verhaal om mee te beginnen en ik heb het met veel plezier gelezen.

Het vlot geschreven boek staat vol met leuke, gekke anekdotes over waar je tegenaan loopt als je ineens via een verkering in een totaal andere cultuur belandt. Zij krijgt te maken met familietradities, cultuurverschillen en conflicten omdat je toch altijd op zijn Nederlands blijft denken en vanuit een soort Nederlands oergevoel vaak ook handelt en beslissingen neemt.

Bijzonder om te lezen zijn de eetgewoontes. Samen eten is een traditie en bij elke maaltijd is er een toastmeester, de Tamada. Deze dien je met alle égarde te behandelen. Dit is altijd een man, en hij begint de maaltijden met allerlei toasts uit te brengen. Op familie, geluk, voorspoed, voorouders, vriendschap en het weer. Je kan het zo gek niet bedenken of er wordt op getoast. Maar het belangrijkste om te weten is, dat je dus geen slok of hap mag nemen voordat deze Tamada uitgetoast is.

En, dit proosten moet met wijn gebeuren. Er kan absoluut niet met bier geproost worden. Daar kan ik wel mee leven! (wist je dat Gorbatsjov destijds 13.000 hectare Georgische wijngaarden heeft verwoest i.v.m. zijn antialcoholcampagne.)

Ook schrijft zij dat wanneer de maaltijd begint, de hele tafel vol staat met gerechten. Het is de bedoeling dat je van alles een beetje proeft. Dus vooral niet op zijn Hollands je bord volscheppen. Want als alles geproefd is, wordt er afgeruimd en komen er weer nieuwe gerechten op tafel. Dan begint het hele verhaal opnieuw.

Saillant detail is trouwens dat de mannen meestal samen eten en de vrouwen in de keuken eten.

Ik dacht bij mezelf dat dit voor mij wel een goede, legitieme escape is! Bovendien hoor je in de keuken de meest fantastische vrouwenpraat, en dat is wel een beetje mijn ding!

Omdat het boek stopt met een kort stukje over de zoveelste binnenlandse strijd (de Rozenrevolutie) en de opmerking dat Michail Saakasjvili gekozen werd tot president en onze Hollandse Sandra in één keer first lady werd, even verder gegoogeld hoe het ze nu vergaat.

Saakasjvili blijkt moeite met de democratie te hebben en zijn onbegrensde macht steeds vaker te gebruiken om autoritair op te treden. De Russen vallen Georgië binnen in 2008 en voeren er vijf dagen oorlog. Er ontstaat een hoop politiek gedoe en uiteindelijk vlucht hij naar de Oekraïne. Hij belandt ook nog ergens in de gevangenis. Ineens duikt er een foto op van hem met een nieuwe, veel jongere Oekraïense vrouw.

Conclusie: ze zijn gescheiden. Van Sandra is niets meer te vinden, behalve dat hun twee kinderen in Terneuzen wonen. Een sneu einde van een idealistisch sprookje.

Verder gelezen over de geschiedenis van dit stukje wereld, dat altijd een speelbal is geweest tussen Europa en Azië. Al eeuwen wordt Georgië onderdrukt door andere volkeren.

Werd het land opgesplitst en voerden ze oorlog om weer vrij te leven. Doordat er in dat land, dat maar twee keer groter is dan Nederland, verschillende volkeren samen leven, zijn de binnenlandse oorlogen niet te tellen.

Maar ondanks dit alles kom je steeds weer verhalen tegen waaruit blijkt dat het Georgische volk heel tolerant is. Dankzij de etnische verscheidenheid blijkt dat men bezoekers, vreemden en reizigers altijd heel gastvrij verwelkomt. In Tbilisi staan in één wijk een synagoge, een Russisch orthodoxe kerk, een moskee, een Georgisch orthodoxe kerk en een rooms katholieke kerk.

Familiebanden zijn sterk en een belangrijke rol in het leven van Georgiërs zijn de Peter en Meter. De doopouders. Ook bijzonder is dat Georgië een eigen alfabet heeft. De taal valt onder de Kartveelse talen.

In de reisgids staat dat voor buitenlanders de taal moeilijk uit te spreken is vanwege de vele aaneengesloten medeklinkers. Mmmh!

Ook grammaticaal is het een lastige taal en er worden inmiddels 5 letters uit het alfabet niet meer gebruikt! Grappig. Als je probeert woorden uit te spreken krijg je een beetje het idee van een spraakgebrek, maar blijkbaar hadden ze zelf ook wat moeite met bepaalde klanken en letters!

Verderop in het reisboekje staat trouwens dat reizigers aangeraden wordt om basiskennis Russisch of Georgisch

onder de knie te hebben om de communicatie wat makkelijker te maken.

Gelukkig hebben wij een filmpje gekregen van onze gastvrouw Eliso, waarin zij in heel verstaanbaar Engels uitleg geeft over het gastenverblijf. Maar het blijft leuk om in de lokale taal te kunnen groeten en bedanken. Dus ik ga samen met Google translate nog even oefenen.

Dank je wel - gmadlobt

Goede morgen - ila mshvidobisa

Eet smakelijk - gemrielad miirtvit

Goede reis – k'argi mogzauroba

Slaap lekker – k'argad idzine

Op de dag dat ik dit stukje bijna af heb krijg ik een push-up nieuwsbericht over Georgië.

Massale protesten in Tbilisi vanwege een nieuw wetsvoorstel dat het werk van maatschappelijke organisaties (NGO's) en media aanzienlijk kan bemoeilijken.

Met die wet wil de regeringspartij, Georgische Droom (GD, opgericht door een oligarch met goede lijntjes met Rusland), "buitenlands invloeden" tegen gaan. NGO's en mediaorganisaties die donaties ontvangen uit het buitenland moeten zich registreren als "buitenlandse agent". "Agent" heeft in deze context de lading van spion en wordt daarmee als staatsvijand gezien.

De huidige president, mw Salome Zourabishvili, is zeer kritisch en beweert dat deze wet door Rusland gedictieerd wordt. De Amerikaanse ambassade in Tbilisi noemt deze ontwikkelingen "een donkere dag voor de democratie van Georgië".

Gelukkig volgt er twee dagen later een goed bericht. Het parlement heeft de wet weg gestemd. Georgiërs strijden verder voor het lidmaatschap van de EU en hun vrijheid.

Tot de volgende keer,

Mieke van Vliet

Een project van:

Gastvoorganger.

Na de Pasen op 16 april gaat Bernadette van Dijk voor in de Eshof. Bernadette is namens de Protestantse Gemeente in

Amersfoort straatpastor en sinds jaren een vaste en gewaardeerde gastvoorganger. Bernadette komt graag naar Hoevelaken, niet alleen omdat het dichtbij haar woonplaats Amersfoort is maar ook zoals ze mij bij een vorige gelegenheid vertelde, omdat ze in de Eshof openheid en gastvrijheid ervaart.

De Stichting Straatpastoraat verzorgt geestelijke zorg aan mensen die op straat leven en die in de opvang verblijven. De meeste mensen lopen snel voorbij aan daklozen, maar straatpastor Bernadette van Dijk kent ze bij naam. Vanuit een christelijke traditie treedt zij deze mensen met liefde tegemoet. Daarbij respecteert ze de religieuze en levensbeschouwelijke achtergrond van een ieder die ze ontmoet.

Over haar werk zegt Bernadette het volgende: 'Het straatpastoraat benadert een mens in zijn heelheid. De mens is een schepsel van God en gemaakt voor heil. Daarom zoekt het straatpastoraat de mensen op straat en in de opvang op. Om hen te laten weten dat ze niet alleen zijn. Om hen te laten ervaren dat ze er mogen zijn. Om hen te helpen bij de vragen naar de zin van hun leven en bij hun zoektocht naar God. Een mens is meer dan een 'junk', meer dan een 'overlastbezorger', meer dan een 'zwerfer en bedelaar'. Ieder mens is een 'kind van God' en heeft het recht dat iedere dag te horen'.

Bernadette is opgeleid aan de Katholieke Theologische Universiteit van Utrecht. Tijdens en na haar studie heeft ze gewerkt in een verpleeghuis, in gevangenissen en ook voor de Jacobuskerk in Utrecht.

Sinds 2008 loopt Bernadette in Amersfoort op met straatmensen. Vieren, rouwen, zoeken, een verhaal maken, nieuw leven zien, uithouden, wandelen, bidden, vloeken, verbinden, begraven, stil zijn.... Waar in het leven zin en betekenis schuilt, daar zoeken we graag naar, met mensen samen. Binnen of buiten een kerkgebouw en kerkgemeenschap. Daar gaat straatpastoraat over.

Het zijn van pastor definieert ze als volgt: 'Pastor ben je niet omdat je zegt dat je dat bent of omdat je ervoor bent opgeleid. Pastor word je als iemand iets met je wil delen dat ertoe doet. Als je iemand ontmoet en er dan iets oplicht dat goed is'.

Op 16 april in de Eshof.

Frits Harmsen

Rommelmarkt?

De meesten van u, zeker als u al wat langer bij ‘de Eshof’ bent betrokken, weten nog wel dat er jaarlijks in de kerk een rommelmarkt werd georganiseerd. Op een zaterdag in mei werden de kerkzaal, de ontmoetingsruimte en de hal omgetoverd tot een markthal en een terras. En bij mooi weer werden terras en markt tot buiten uitgebreid. Op de markt was werkelijk van alles te koop. Complete serviezen, kinderspeelgoed, boeken, gebruiksartikelen en alle mogelijke prullaria, je kon het zo gek niet bedenken maar het was te koop. En dan nog de vele taarten die grif van de hand gingen. Niet alleen vanuit ‘de Eshof’, maar uit het hele dorp en wijde omgeving kwamen kooplustigen naar de Eshof.

Voor het organiseren van een rommelmarkt waren tientallen vrijwilligers in touw. En ook de vrijwilligers waren lang niet allemaal Eshofleden. Zo ontstond er een groot gevoel van saamhorigheid en was ‘de Eshof’ aanwezig in het dorp. En op zondag was er weer gewoon een kerkdienst alsof er de vorige dag niets was gebeurd.

Vanaf 2005 tot de coronatijd was de rommelmarkt een jaarlijkse traditie.

Met enige regelmaat wordt de vraag gesteld of er weer een rommelmarkt komt. Het zou weer kunnen zeker nu we corona achter ons hebben gelaten. Tja, het zou mooi zijn als we de traditie weer in ere kunnen herstellen. Maar, wat we in de loop van de jaren wel merkten is dat het steeds moeilijker werd voldoende vrijwilligers te werven. En die trend zet zich voort, ook na corona.

Maar mochten er mensen zijn die zeggen: ‘daar zou ik mijn schouders wel onder willen zetten’, laten zij contact met mij opnemen. Wie weet lukt het weer!

Frits Harmsen

e-mail: fritsharmsen@kpnmail.nl
tel: 06-20162652.

Van harte aanbevolen door de diaconie: de eerste collectes in april.

9 april

Stichting Moederzorg

Saskia van 't Veer komt in haar werk als kraamverzorgster regelmatig bij gezinnen waar een kind in armoede geboren wordt. Het grijpt haar altijd enorm aan om ouders of een alleenstaande moeder, na de bevalling, te moeten achterlaten in een situatie die onveilig, stressvol en armoedig is. Daarom besloot zij te willen helpen en is Stichting MoederZorg (SMZ) opgericht. Wat Saskia o.a. aantreft zijn kapotte onveilige tweedehands spullen zoals bedjes, kinderwagens en boxen. Vieze beschimmelde matrasjes, geen of te weinig lakentjes, dekentjes, handdoeken, bevallingsbenodigdheden etc. Ook doneert de stichting met enige regelmaat luiers aan de voedselbank Amersfoort. Help je mee moeders financieel te steunen zodat zij beter voor hun kinderen kan zorgen?

16 april

Straatpastoraat Amersfoort

Deze stichting heeft een straatpastor in dienst die vorm en inhoud geeft aan de geestelijke zorg voor mensen die op straat leven en die in de opvang verblijven. Daarmee vervult de stichting een behoefte waarin eerder niet was voorzien in het pakket aan hulpverlening. De straatpastor respecteert de religieuze of levensbeschouwelijke achtergrond van een ieder die zij ontmoet. Daarachter schuilt het verlangen naar een samenleving waarin we elkaar met respect tegemoet treden. Onze bijdrage is zeer welkom.

23 april

Eigen diaconie

Naast de vele diaconale organisaties die wij steunen en waarvoor vaak een collecte bestemd is heeft de diaconie van de Eshof ook uw steun hard nodig. Met uw steun kunnen wij gezinnen in Hoevelaken, die in financiële nood verkeren, op weg helpen. Algemeen doel van deze hulpverlening is mensen de weg wijzen, te begeleiden naar zo zelfstandig mogelijk functioneren in de maatschappij en zo nodig financiële hulpverlening. In noodsituaties is het mogelijk eerst crisis hulp te verlenen door geld of goederen te geven. Helaas zijn er nog veel gezinnen in Hoevelaken die deze steun heel hard nodig hebben. Uw bijdrage aan dit doel wordt enorm gewaardeerd!

30 april

Nijkerks Diaconaal Beraad

Het Nijkerks Diaconaal Beraad (NDB) is een samenwerking tussen de verschillende diaconieën van gemeente Nijkerk met als doel elkaar te versterken. Het NDB heeft bijvoorbeeld mensen opgeleid tot schuldhulpmaatje en die hebben wij al een aantal keren dankbaar in moeten zetten voor gezinnen in Hoevelaken. Ook organiseert het NDB jaarlijks het vakantieproject waarbij gezinnen, die om financiële redenen niet op vakantie kunnen, geheel verzorgd een week op vakantie mogen. Daarnaast deelt het NDB ieder jaar verrassingspakketten uit via de voedselbank en vluchtelingenwerk. Om deze samenwerking te houden is uw bijdrage zeer welkom!

7 mei

Kerk in actie: ZWO

Grace Home Jongensverblijf

Grace Home biedt onderdak aan 85 kinderen. Het gaat om 60 meisjes en 25 jongens. De meisjes en de jongens verblijven sinds de oprichting van Grace Home altijd op afzonderlijke locaties. Het is namelijk niet toegestaan om jongens en meisjes in hetzelfde gebouw onderdak te bieden. Naar school gaan mag wel! Nu heeft Grace Home de kans gekregen om direct aansluitend aan hun grond een stuk grond te kopen en hier een jongens verblijf te realiseren. Hiermee gaat een langgewenste droom in vervulling; zowel de jongens als de meisjes op 'dezelfde locatie' dicht bij elkaar! De voordelen zijn dat er geen vervoer van de kinderen meer nodig is, het vraagt minder afstemming en geregel, er is minder leiding nodig en alles bij elkaar scheelt het veel kosten als alles op één locatie is. En de allergrootste winst is dat er stabiliteit en zekerheid komt in huisvesting van de jongens. In de afgelopen jaren hebben ze diverse gehuurde locaties gehad en elke keer is het weer onzeker of en hoelang ze mogen blijven en is de huur een voortdurende kostenpost die betaald moet worden. Al met al een mooie kans voor het team om verder te 'bouwen' aan Grace Home. We willen door deze collecte aandacht geven aan deze droom van pastor John en vragen om uw bijdrage deze droom waar te maken. Namens pastor John, de kids van Grace Home, heel erg bedankt!

Collecteoverzicht februari 2023

Datum	Diaconie	Diaconie	Kerk	Kerk
5-2-2023	Eigen Diaconie	226,20	Eredienst	177,20
12-2-2023	Hulpdienst Hoevelaken	208,35	Muziek en Liturgie	149,51
19-2-2023	Noodhulp Turkije en Syrië*	917,55	BRIES	312,54
26-2-2023	Stichting Voorkom	187,90	Onderhoud gebouw	179,72
	Totaal	1540,00	Totaal	818,97

* incl. € 200,- ontvangen via QR-code

Collectebeheerder,
José van Dasselaar

Colofon

Rondom 'de Eshof' is het kerkblad van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken en verschijnt 10 keer per jaar.

De Rondom is in de eerste plaats bestemd voor de leden van de kerkelijke gemeente en daarnaast voor een ieder die kennis wil nemen van de activiteiten binnen 'de Eshof'. De Rondom voorziet de lezer van algemene informatie over het gemeentelven en is tevens een platform voor gemeenteleden om zaken betreffende kerk en geloof te delen.

Redactie

Jan van de Kuilen, Ad Ritmeester en Inge Pie
Kopij inleveren bij: rondomdeeshof@gmail.com 2

Distributie

Annie en Frans Hanse;

Inleverdata

Inleverdatum voor het meinumner is
dinsdag 25 april 2023

Inleverdatum voor het juninumner is
dinsdag 30 mei 2023

Ondersteunt u het kerkblad al?

De Rondom wordt bekostigd uit giften van de lezers. Uw gift is welkom op IBAN: NL03 RABO 0373735375

t.n.v. Prot.Gemeente 'de Eshof' Rondom

Wij vragen een bijdrage van € 25,- voor de gedrukte Rondom (optioneel inclusief digitale versie)

Als u alléén de digitale Rondom wilt ontvangen vragen wij een bijdrage € 7,50.

Wilt u de Rondom ook digitaal of alleen digitaal ontvangen dan kunt u dat aan de redactie kenbaar te maken of een mail te sturen aan: digitale.rondom@gmail.com

Stelt u geen prijs op de Rondom, geef dat dan a.u.b. door aan digitale.rondom@gmail.com We verwijderen dan uw adres uit het bezorgbestand.

Rondom op de website

Op de website van 'de Eshof', www.pgdeeshof.nl is een kleurenversie van de Rondom beschikbaar. Hierin zijn echter de privacygevoelige delen weggelaten.

Eshof Nieuwsbrief

Hierin informeren we u wekelijks over alles met betrekking tot de kerkdiensten en de activiteiten in de Eshof voor die week.

Wilt u ook graag de nieuwsbrief ontvangen?

Geef u op bij: nieuwsbriefeshof@kpnmail.nl

